



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W GDAŃSKU**

RGD-430-1/04/MLM

Gdańsk, dnia 7 września 2004r.

Decyzja Nr RGD.10/2004

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: D.U. Nr 86 z 2003r., poz. 804 ze późn. zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy o ochronie [...] oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu - w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - nakłada się na G w G, karę pieniężną w wysokości ... co stanowi równowartość ... euro, płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

W dniu 5 kwietnia 2004r. Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku otrzymała, za pośrednictwem Delegatury UOKiK we Wrocławiu, pismo Pana Z treści pisma wynikało, że w dniu 17 marca 2004r. Pan nabył w sieci odbiornik telewizyjny, zawierając jednocześnie umowę sprzedaży ratalnej z ... W opinii konsumenta, niektóre zapisy tej umowy mogły stanowić przejaw stosowania przez ... niedozwolonych praktyk rynkowych związanych z nierespektowaniem przez kredytodawcę przepisów ustawy o kredycie konsumenckim.

W dniu 19 kwietnia 2004r. organ antymonopolowy, działając na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: D. U. Nr 86 z 2003r., poz. 804 zm.) wezwał przedsiębiorcę; G do przekazania kopii umowy kredytowej, zawieranej w przypadku zakupu przez konsumentów towarów oferowanych w sklepach sieci, oraz umowy łączącej Bank i przedsiębiorcę;, właściciela sieci sklepów, celem dokonania analizy warunków umownych i wyjaśnienia kwestii zgłaszanych przez skarżącego.

Przesłane wezwanie odpowiadało wszystkim wymogom określonym w art. 45 ust. 2 ustawy, a więc zawierało wskazanie: zakresu informacji, celu żądania, terminu udzielenia odpowiedzi, jak również zawierało pouczenie o sankcjach za nie-

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

udzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W związku z brakiem odpowiedzi w wyznaczonym terminie organ antymonopolowy pismem z dnia 18 maja 2004r. ponownie wystąpił do G o udzielenie żądanych informacji, wyznaczając jednocześnie nowy termin na udzielenie odpowiedzi, który określony został na dzień 3 czerwca 2004r. Mimo dwukrotnego wezwania, przedsiębiorca świadomie uchylał się od udzielenia jakiejkolwiek odpowiedzi i przekazania wymaganych materiałów, tym samym uniemożliwiając organowi antymonopolowemu realizację nałożonych na niego ustawą zadań. W związku z tym, Prezes Urzędu, mając na uwadze nieskuteczność środków, użytych dla wyegzekwowania żądanych informacji, w celu przymuszenia skarżonego przedsiębiorcy do ich udzielenia, w dniu 16 czerwca 2004r. postanowił o wszczęciu postępowania antymonopolowego, w sprawie nałożenia na Spółkę ... w G, w oparciu o art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie [...], kary pieniężnej, za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Spółka, dopiero w dniu 20 lipca 2004r. i to po dodatkowym ponagleniu, skierowanym pismem z dnia 9 lipca 2004r. przekazała żądane materiały, wnioskując jednocześnie „o odstąpienie od wymierzenia kary administracyjnej”.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Kompetencje Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów określa szczegółowo art. 26 ustawy o ochronie [...], a ich zakres obejmuje zarówno zadania orzecznicze (por. art. 26 pkt 2), jak i pozaorzecznicze, do których należy m.in. sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy (art. 26 pkt 1) oraz występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów (art. 26 pkt 13).

Z kolei, w świetle art. 45 ust. 1, każdy przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców jest obowiązany na żądanie organu antymonopolowego do udzielenia wszelkich koniecznych informacji, w tym dokumentów i danych, i to niezależnie od tego, czy materiały te są niezbędne dla potrzeb toczącego się postępowania administracyjnego, czy też dla realizacji zadań pozaorzeczniczych (por. w tej sprawie wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r., sygn. akt XVII Ama 62/98). W wypadku odmowy zadośćuczynienia temu żądaniu lub gdy dostarczone dane i informacje są nierzetelne Prezes UOKiK może, stosownie do treści art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie [...], nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną stanowiącą równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro.

Jeśli zatem Prezes UOKiK, mając na względzie wynikający z treści art. 26 ustawy antymonopolowej obowiązek sprawowania kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców jej przepisów – zwrócił się do G z żądaniem przekazania określonych informacji, to zgodnie z treścią art. 45 ustawy, przedsiębiorca ten zobligowany był – nie chcąc narazić się na zarzut „nieudzielenia danych i informacji” – z nałożonego nań obowiązku wywiązać się terminowo i przy zachowaniu wymogu należytej staranności .

Tymczasem, zarówno pierwsze, jak i kolejne wystąpienie organu antymonopolowego przesłane do nie spowodowały żadnej reakcji adresata. Odpowiedź na zawarte w piśmie Urzędu pytania wpłynęła dopiero w dniu 20 lipca 2004r., czyli

po upływie 3 miesięcy od daty pierwszego wezwania i po terminie wszczęcia przez Prezesa UOKiK postępowania antymonopolowego w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Prezes UOKiK, mając na względzie powyższe okoliczności, a także wskazówki płynące z orzecznictwa antymonopolowego¹, uznał, iż przesłanki niezbędne do nałożenia na G kary pieniężnej, zostały spełnione.

Jest bezsporne, iż nakładanie kar na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy, w granicach tamże określonych, odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o rzeczywistej ich wysokości decyduje w danej, konkretnej sytuacji organ antymonopolowy w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 104 ustawy oraz kierując się założeniem, zgodnie z którym nakładana sankcja winna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną (dyscyplinującą), przy czym w zależności od okoliczności sprawy preferuje się pierwszą lub drugą z nich. Wskazany przepis ustawy o ochronie [...] stanowi, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 €, jeżeli, choćby nieumyślnie przedsiębiorca nie udzielił informacji żądanych, przez Prezesa Urzędu, m.in. na podstawie art. 45 ustawy. Zgodnie z art. 115, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W tabeli kursów średnich NBP, nr 253/A/NBP/2003, średni kurs euro, na dzień 31.12.2003r., wyniósł 4,7170 zł

Minimalny wymiar kary, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, wyliczony zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 115 ustawy wynosi;

$$1.000 \text{ €} \times 4.7170 \text{ zł} = 4.717,00 \text{ zł},$$

natomiast jej maksymalna wysokość;

$$50.000.000 \text{ €} \times 4.7170 \text{ zł} = 253.855.000,00 \text{ zł}.$$

Mając na uwadze udowodnioną okoliczność niewywiązania się przez wezwanego przedsiębiorcę z obowiązku udzielenia informacji na wezwanie Prezesa Urzędu, organ antymonopolowy nałożył na G, karę pieniężną w wysokości zł (słownie:...), co stanowi równowartość euro.

1 Por. Wyrok Sądu Antymonopolowego (obecnie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) z dnia 16 grudnia 1998r., sygn. akt XVII Ama 62/99 w którego uzasadnieniu podniesiono m.in.: „z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa UOKiK mamy do czynienia, w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów”; **zakres art. 16 ust. 2 pkt 1 obejmuje zatem nie tylko nieudzielenie określonych informacji, ale także zwłokę w wyznaczonym terminie ich przekazania** [podkr. UOKiK], a przyjęcie zawężającej interpretacji powołanego przepisu (z pominięciem zwłoki) oznaczałoby „zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań Prezesa UOKiK określonych przepisami ustawy, co byłoby trudne do zaakceptowania”. Zaprezentowane stanowisko odnosi się, co prawda, do przepisów ustawy z dnia 24.02.1990 r. o przeciwdziałaniu [...], ale uznać należy, że nadal pozostaje aktualne.

Nakładając karę w wysokości znacznie niższej niż maksymalna, organ antymonopolowy wziął pod uwagę przesłanki wskazane w art. 104 ustawy o ochronie [...], uwzględniając, że kwestionowanych działań G dopuścił się po raz pierwszy, a okoliczności sprawy, pozwalały na przyjęcie założenia, że wymierzona sankcja powinna spełniać przede wszystkim funkcję prewencyjną. W ocenie Prezesa UOKiK przedsięwzięte środki okazały się być wystarczające dla osiągnięcia spodziewanego jej celu, tj. skutecznego wyegzekwowania od G wymaganych informacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie: Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie [...] w związku z art. 479²⁸ § 2 K.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym, od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Gdańsku.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie [...] – karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Roman Jarząbek
Dyrektor Delegatury w Gdańsku